

Τοῦ ὁσ. Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ

Δόξα ἤχ γ'

Κατὰ τ' ὄνομά σου, ὅσιε Σεραφεῖμ, οὕτω καὶ ἡ ἀγία σου βιωτή, πιστός, φλογερός, ταπεινός καὶ θεοτοκόφιλος! Ἡ Θεοτόκος πολλάκις ἐμφανισθεῖσα εὐλογοῦσα σὲ ἐθεράπευσε λέγουσα: «Ἐκλεκτέ μου, σὺ εἶ ἀπ' τῆ γενεά μας». Ἐμπλεως χαρᾶς ἡ ψυχὴ σου, διὰ τοῦτο προσεφώνεις: «Χριστὸς Ἀνέστη, χαρὰ μου». Πρέσβευε ὅσιε πληρωθῆναι τὸν λόγον σου: «σκοπὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐστὶ ἡ ἀπόκτησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀκολουθοῦντες Χριστῷ ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ καὶ ἔχοντες τὴν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, μύριοι ἄνθρωποι μεθ' ἡμῶν σωθήσονται»

Καὶ νῦν ἤχ γ'

Χαῖρε Θεοτόκε Οὐμιλένιγιε, ἡ μεγάλη μητέρα τῶν πιστῶν καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου, ἡ λέγουσα εἰς τὸν ἐκλεκτό σου Σεραφεῖμ: «Τιμᾶς τὸν Υἱό μου καὶ ἐμέ λησμονεῖς». Χαῖρε Ἀειπάρθενε Ἄνασσα, ἡ κεχαριτωμένη, ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ ὑμνεῖν λέγοντες: «Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, ἀλληλούϊα»!.